

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2022.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Naš brižni Otac, Znaci vremena, Zagreb 2013.

Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

2. travnja 2022.

Pravi kršćani poštuju Božji zakon

“Grijeh je kršenje zakona.” (1. Ivanova 3,4)

Želja za lakom religijom koja ne zahtijeva napor, samoodricanje ni napuštanje ludosti svijeta, učinila je nauk o vjeri, isključivo vjeri, popularnim učenjem. Ali što kaže Božja riječ? Apostol Jakov veli: “Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti? ... Želiš vidjeti, o ludače, da je vjera bez djela beskorisna? Zar nije bio naš otac Abraham djelima pokazan opravdanim kad je prinio na žrtvenik svoga sina Izaka? Vidiš da je vjera zajednički djelovala s njegovim djelima i da je vjera uz pomoć djela postala savršena. ... Vidite da čovjek biva opravdan djelima, a ne samo vjerom.” (Jakov 2,14-24)

Svjedočanstvo Božje riječi protivi se ovom obmanjujućem učenju vjere bez djela. Vjera koja ne ispunjava uvjete pod kojima je zajamčeno milosrđe nije vjera, već drskost, jer se prava vjera temelji na obećanjima i propisima Svetoga pisma. ...

Svjesno počinjen grijeh utišava glas Svetoga Duha i odvaja dušu od Boga. “Grijeh je kršenje zakona.” “Tko god ostaje u grijehu (to jest krši Zakon), njega nije vidio ni upoznao.” (1. Ivanova 3,6) ... Mi ne možemo nikome pripisati svetost ako ga ne uspo-redimo s jedinim Božjim mjerilom svetosti na Nebu i na Zemlji. Ako moralni Zakon ništa ne znači ljudima, ako umanjuju ili olako uzimaju Božje propise, ako krše i najmanju od ovih zapovijedi i tako nauče ljude, Nebo ih neće štovati i mi možemo biti sigurni da su njihove tvrdnje neosnovane.

Ako tko tvrdi da je bez grijeha, upravo taj njegov iskaz dokazuje da je daleko od svetosti. Upravo zato što nema pravo razumijevanje Božje neizmjerne čistoće i svetosti ili onoga što mora postati čovjek usklađen s Njegovim karakterom; zato što nema pravo razumijevanje Isusove čistoće i uzvišene nježnosti, niti razumijevanje podmuklosti i zloćudnosti grijeha, takav sebe smatra svetim. (*Velika borba*, str. 373,374; izd. 2010.)

Upravo se po pravednosti koju je pokazivao u svojem životu, Krist razlikovao od svijeta. (*The Upward Look*, str. 303)

9. travnja 2022.

Kako možemo vršiti Božji zakon

“Sjajno je i veličanstveno djelo njegovo, i pravda njegova ostaje do vijeka.” (Psalam 111,3)

Kada jedna zraka Božje slave, jedan odsjaj Kristove neporočnosti prodre u dušu, svaka prljavština postane bolno vidljiva, razgolićuje izopačenost i mane ljudskog karaktera. Kako se itko, postavljen pred sveta mjerila Božjeg zakona koja razobličuju zle pobude, neposvećene želje, nevjernost u srcu i nečistoću usana koja ogoljuje život, može hvalisati svojom svetošću? Njegova nevjerna djela, kada je Božji zakon proglašavao ništavim, stoje mu na vidiku. ... Prezire sebe kada vidi veličinu i veličanstvo, nepokvareni i čisti karakter Isusa Krista.

Kada Kristov Duh pokrene srce svojom čudesnom silom koja razbuđuje, javlja se svijest o vlastitoj nedostojnosti koja će dovesti do skrušenosti uma i poniznosti duše, umjesto da se oholo hvali onim što je postignuto. Kada je Daniel vidio slavu i veličanstvo nebeskog glasnika koji mu je bio poslan, ovako je opisao predivan prizor: “Ostadoh sam gledajući to veliko viđenje; one-moćah, lice mi probljedje, iznakazi se, snaga me ostavi.” (Daniel 10,8) Duša koja je na ovaj način bila pohođena nikada se više neće ogrtati svojom navodnom pravednošću ili oholim plaštem svetosti. ... Za njega će biti najveća tajna zašto je Isus prinio tako veliku žrtvu da bi otkupio baš njega.

S poniznim izrazom lica i drhtavih usana uskliknut će: “On me je ljubio, dao je sebe za mene. Postao je siromašan da bih se ja Njegovim siromaštvom obogatio. Čovjek boli nije me osudio, već je izlio svoju neiscrpnu, otkupiteljsku ljubav da bi se moje srce moglo očistiti: i vratio me je ponovno poslušnosti i vjernosti svim svojim zapovijedima. Njegovo utjelovljenje, Njegovo poniženje, Njegovo raspeće, sve su to završna čuda u predivnom prikazu plana spasenja. ... I sve je to učinio da bih ja mogao primiti Njegovu pravednost, da bih mogao držati Zakon koji sam prekršio. Zbog svega toga padam pred Njime na koljena. Objavit ću Njegovo ime svim grešnicima! (*Review and Herald*, 16. listopada 1888.)

16. travnja 2022.

Pokajani grešnik prihvaćen u Kristu

“Krist, naime, nije ušao u Svetinju nad svetinjama napravljenu rukom, koja je samo slika prave, nego u samo nebo, da posreduje za nas pred licem Božjim.” (Hebrejima 9,24)

Krist je naša žrtva, naša zamjena, naš jamac, naš božanski posrednik; On je postao naša pravednost, posvećenje i otkupljenje. “Jer Krist ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je prilika prave, nego u samo nebo, da se pokaže sada pred licem Božjim za nas!”

Da Krist posreduje za nas znači da se On kao naš zamjenik i jamac pred Ocem poziva na božanske zasluge koje je stekao svojom žrtvom jer se uznio na Nebo da obavi djelo pomirenja za naše grijese. ... “U ovome se sastoji ljubav: nismo mi ljubili Boga, nego je on ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za naše grijese.” (1. Ivanova 4,10) “Odatle slijedi da može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih.” (Hebrejima 7,25) ...

Iznesi Mu svoj slučaj, pozovi se na zasluge krvi koja je za tebe prolivena na golgotском križu. Sotona te želi optužiti kao velikog grešnika, i ti moraš priznati da to i jesi, ali ipak možeš reći: “Znam da sam grešnik i zbog toga mi je potreban Spasitelj. Isus je došao na ovaj svijet da spasi grešnike. Krv Isusa Krista, Božjeg Sina, čisti nas od svakog grijeha.” ...

Kristova pravednost čini da pokajani grešnik postaje prihvatljiv pred Bogom i dovodi do njegovog opravdanja. Ma koliko grešan bio njegov život, ako vjeruje u Krista kao svojeg Spasitelja, stoji pred Bogom u neokaljanim haljinama Kristove uračunate pravednosti.

Grešnik koji je još nedavno bio mrtav u svojim grijesima i grijesima, oživio je vjerom u Krista. On vjerom vidi da je Isus njegov Spasitelj, da uvijek živi i da može zauvijek spašavati sve koji preko Njega dolaze k Bogu. U djelu pomirenja koje je obavljeno za njega, grešnik vidi takvu širinu, dužinu, visinu i dubinu djelotvornosti, vidi takvu puninu spasenja, otkupljenje po tako visokoj cijeni da je njegova duša ispunjena hvalom i zahvaljivanjem. (*Signs of the Times*, 4. srpnja 1892.)

23. travnja 2022.

Opravdane duše hode u svjetlu

“Njega je Bog izložio da svojom krvi bude Pomirilište po vjeri, da učini očitom svoju pravednost — jer je ostavio nekažnjene prošle grijehе u vrijeme Božje strpljivosti — da učini očitom svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa.” (Rimljanima 3,25.26)

Apostol kaže: “I svi su opravdani darom njegove milosti, otkupljenjem u Kristu Isusu. Njega je Bog izložio da svojom krvi bude Pomirilište po vjeri, da učini očitom svoju pravednost — jer je ostavio nekažnjene prošle grijehе u vrijeme Božje strpljivosti — da učini očitom svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa.” (Rimljanima 3,25.26)

Ovdje je istina objavljena jasnim riječima. Milost i dobrotа potpuno su nezaslužene. Kristova milost opravdava grešnika bez njegovih zasluga ili prava. Opravdanje je potpuno, savršeno pomilovanje grešnika. U trenutku kada prihvati Krista vjerom, grešnik dobiva pomilovanje. Pripisuje mu se Kristova pravednost i više nema razloga sumnjati u Božju milost koja prašta.

U samoj vjeri nema ničega što bi je učinilo našim spasiteљem. Vjera ne može ukloniti našu krivnju. Krist je sila Božja na spasenje svakome koji vjeruje. Opravdanje dolazi zaslugom Isusa Krista. On je platio cijenu grešnikovog otkupљenja. Ipak, Isus može opravdati samo onoga koji vjeruje u zasluge Njegove krvi.

Grešnik se ne može oslanjati na svoja dobra djela kao na sredstvo opravdanja. On treba shvatiti da mora odbaciti sve svoje grijehе, a zatim prihvatiti svjetlo za svjetlom onako kako ono obasjava njegov životni put. Zahvaljujući vjeri, treba se koristiti širokim i obilnim mogućnostima koje mu pruža Kristova krv, vjerujući Božjim obećanjima koja su mu u Kristu postala posvećenje, opravdanje i spasenje.

Ako bude slijedio Krista, hodit će ponizno u svjetlu, radovat će se svjetlu, širit će svjetlo drugima. (*Signs of the Times*, 19. svibnja 1898.)

30. travnja 2022.

Posvećeni vjerom i poslušnošću

“Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici.” (Ivan 15,8)

Mnogi zaziru od života kojim je živio naš Spasitelj. Oni smatraju da moraju prinijeti preveliku žrtvu da bi slijedili Uzor, da bi donijeli rod u dobrim djelima, da bi zatim strpljivo izdržali Božje obrazovanje kako bi rod bio još bogatiji. Ali kada kršćanin sebe promatra samo kao skromno oruđe u Kristovim rukama, kada nastoji vjerno obaviti svaku dužnost oslanjajući se na pomoć koju je Bog obećao, tada vuče u Kristovom jarmu i smatra ga blagim; tada nosi teret za Krista i proglašava ga lakim. Tada može podići pogled i hrabro i s povjerenjem uskliknuti: “Jer znam komu sam vjerovao i siguran sam da on može sačuvati povjereno mi blago do onoga Dana.” (2. Timoteju 1,12)

Ako se suočavamo s preprekama na svojem putu i vjerno ih svladamo; ako nailazimo na protivljenje i poniženje i u Kristovo ime postizemo pobjedu; ako nosimo odgovornosti i obavljamo svoje dužnosti u duhu našeg Učitelja — onda stječemo dragocjeno znanje o Njegovoj vjernosti i moći. Mi više ne ovisimo o iskustvu drugih, jer imamo svoje svjedočanstvo. ...

Što više razmišljamo o Kristovom karakteru, što stječemo više iskustava s Njegovom spasonosnom silom, to jasnije sagledavamo svoje slabosti i nesavršenstvo, to se ozbiljnije obraćamo Njemu kao svojoj snazi i svojem Otkupitelju. ... Vjerom u Krista i poslušnošću Božjem zakonu možemo biti posvećeni i tako osposobljeni za društvo svetih anđela i otkupljenih u bijelim haljinama u kraljevstvu slave. ...

Krist je umro za sve: u Njegovoj Riječi imamo obećanje da je On spreman izliti svojega Svetog Duha na one koji Ga traže mnogo spremnije nego što su zemaljski roditelji spremni dati dobre darove svojoj djeci. Proroci i apostoli nisu svoj karakter usavršavali čudom. Oni su se poslužili sredstvima koja im je Bog stavio na dohvat; i svi koji uložili isti napor, postići će isti rezultat. (*The Sanctified Life*, 82—84)

7. svibnja 2022.

Vjera koja djeluje

“Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor.” (Izreke 3,5)

Kada govorimo o vjeri, moramo znati i za jednu razliku. Postoji, naime, vjerovanje koje se potpuno razlikuje od vjere. Postojanje Boga i Njegova sila i istina Njegove Riječi — sve su to činjenice koje ni Sotona ni njegova vojska ne mogu ozbiljno poricati. Biblija kaže da “... i davli to vjeruju i — dršću” (Jakov 2,19), ali to nije vjera. Tamo gdje se ne radi samo o vjerovanju u Božju riječ, već i o pokoravanju volje Njemu, gdje se srce podredilo Njemu, osjećaji usmjerili prema Njemu — tamo je vjera, vjera koja kroz ljubav radi i očičava dušu. ...

Ima i takvih koji su upoznali Kristovu ljubav koja prašta, i koji doista žele biti Božja djeca, ali su svjesni nesavršenosti svojega karaktera i grešnosti svojega života, pa su spremi posumnjati da je Sveti Duh stvarno obnovio njihovo srce. Takvima preporučujem: nemojte se povlačiti, ne dopustite da vas obuzme očaj! Često ćemo se morati bacati pred Isusove noge i plakati zbog svojih nedostataka i pogrešaka, ali se ne smijemo obeshrabriti! Ako nas je neprijatelj čak i nadvladao, Bog nas ne odbacuje, ne zaboravlja i ne odbija! Nipošto! Krist se nalazi s desne strane Bogu i osobno se zauzima za nas. Voljeni Ivan kaže: “Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.” (1. Ivanova 2,1) Nemojte zaboraviti Kristove riječi: “Jer vas sam Otac ljubi...” (Ivan 16,27) On čezne da vas vrati k sebi, da gleda kako se Njegova čistoća i svetost odražavaju u vama. I ako se samo želite pokoriti Njemu, On, koji je započeo dobro djelo u vama, nastaviti će ga sve do dana Isusa Krista. Molite se usrdnije, vjerujte potpunije! ... Što manje budemo cijenili sebe, to ćemo više cijeniti beskrajnu čistoću i krasotu našega Spasitelja. ... Što nas svijest o vlastitoj nemoći bude više gonila k Njemu i Božjoj riječi, to ćemo imati uzvišenije gledište o Njegovu karakteru i potpunije odražavati Njegov lik. (*Put Kristu*, str. 65—68; izd. 2012.)

14. svibnja 2022.

Prava vjera unapređuje zdravlje

“Blago čovjeku koji je stekao mudrost. ... Njezini su putovi putovi miline, i sve su njezine staze pune spokoja.”
(Izreke 3,13.17)

Ovaj svijet nije samo žalost i bijeda. “Bog je ljubav”, napisano je na svakom pupoljku koji pupa, na svakoj travki. Premda je grijeh učinio da zemlja rađa trnje i korov, pored korova je i cvijeće, a trnje skrivaju ruže. Sve u prirodi svjedoči o nježnoj, očinskoj brizi našeg Boga i Njegovoj želji da svoju djecu učini sretnom. Svrha Njegovih zabrana i opomena nije puki prikaz Njegova autoriteta, već On u svemu što čini ima na umu dobrobit svoje djece. ...

Mišljenje koje prevladava u nekim slojevima društva da vjera ne pridonosi zdravlju i sreći u ovom životu, jedna je od najvećih zabluda. Pismo kaže: “Strah Gospodnji daje život, i tko se njime ispuni, zlo ga ne pohodi.” (Izreke 19,23) “O čovječe, ljubiš li život? Želiš li dane mnoge uživati dobra? Jezik svoj oda zla suspreži i usne od riječi prijevernih! Zla se kloni a čini dobro, traži mir i za njim idi!” (Psalam 34,12-14) Riječi mudrosti su “život onima koji ih nalaze, i ozdravljenje svemu tijelu njihovu” (Izreke 4,22).

Istinska vjera dovodi čovjeka u sklad s Božjim zakonima, fizičkim, umnim i moralnim. Ona uči vladanju samim sobom, spokojstvu i umjerenosti. Religija osposobljuje um, usavršava ukus i posvećuje razum. Ona dušu čini sudionikom u čistoći Neba. Vjera u Božju ljubav i providnost koja upravlja svime olakšava teret brige i patnje. Ona ispunjava srce najvećih kao i najjednostavnijih ljudi radošću i zadovoljstvom. Vjera izravno promiče zdravlje, produžuje život, a naše uživanje u svim njenim blagoslovima čini većim. Ona duši otvara nepresušni izvor sreće. Kad bi svi koji nisu izabrali Krista mogli shvatiti da On ima ponuditi nešto daleko bolje od onoga što oni traže! ...

Postoji bliska veza između uma i tijela, i da bi se dostigla visoka mjerila moralnog i umnog dostignuća, mora se voditi računa o zakonima koji upravljaju našim tijelom. (*Patrijarsi i proci*, str. 504,505)

21. svibnja 2022.

Uglačan do punog sjaja

“Težimo da upoznamo Jahvu: k'o zora pouzdan mu dolazak. On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju.” (Hošea 6,3)

Mi živimo usred opasnosti posljednjih dana; trebamo se očistiti od svake prljavštine i odjenuti u odjeću Kristove pravednosti. Božje djelo treba postojano ići naprijed. Trebamo dovesti sebe, tijelo, duh i dušu u pokornost Kristu. Ako to ne učinimo, bit će nam u opasnosti zdravlje i tijela i duše.

Bog želi da Njegovi suradnici svakog dana razvijaju svoj um, da logički povezuju činjenice polazeći od uzroka prema posljedici i da donose mudre, pouzdane zaključke. On želi da stalno unapređuju svoju sposobnost pamćenja. Mi ne možemo sebi dopustiti da činimo pogreške. Kao mala djeca trebamo sjediti kraj nogu Isusa Krista i od Njega učiti uspješno raditi. Trebamo tražiti od Boga zdrav razum i svjetlo koje ćemo prenositi drugima. Postoji potreba za znanjem koje je rezultat iskustva. Ne smijemo dopustiti da prođe jedan dan bez povećanja znanja i na zemaljskom i na duhovnom području. ...

Kraj svega je blizu. Ono što smo postigli, ne smije nas zaustaviti u poslu. Zapovjednik našeg spasenja kaže: “Napređujte! Dolazi noć kada nitko neće moći raditi!” Stalno moramo povećavati svoju korisnost. Naš život treba uvijek biti podložan Kristovoj sili. Naše svjetiljke trebaju gorjeti neprestano i blistavo.

Molitva je od Boga dano sredstvo uspjeha. Pozivi, molbe, proklinjanja između čovjeka i čovjeka, pokreću ljude i imaju svoju ulogu u obavljanju zemaljskih poslova. Ali molitva pokreće Nebo! Samo sila koja dolazi kao odgovor na molitve može naučiti ljude nebeskoj mudrosti i osposobiti ih da rade složno u jedinstvu Duha, povezani međusobno vezama mira. Molitva, vjera i povjerenje u Boga donose nam božansku silu koja ljudska preračunavanja pokazuje u pravom svjetlu i vrijednosti — kao ništa. ...

Onaj koji sebe stavlja na mjesto na kojem ga Gospodin može prosvjetliti napređuje, da tako kažemo, od djelomične tame zore do punog podnevnog sjaja. (AUCR, 1. studenoga 1904.)

28. svibnja 2022.

Božji hram

“A on je umro mjesto sviju, da živi ne žive više za same sebe, nego za onoga koji je umro i uskrsnuo za njih.” (2. Korinćanima 5,15)

Čovjek je djelo Božjih ruku. Njegovo je remek-djelo, stvoren s uzvišenom i svetom namjerom, i na svakom dijelu tog ljudskog hrama Bog želi napisati svoj Zakon. Svaki živac i mišić, svaka umna i tjelesna sposobnost treba ostati čista.

Bog želi da tijelo bude hram Njegovog Svetog Duha. Kako je svečana odgovornost koja počiva na svakoj duši! Ako okaljamo svoje tijelo, mi nanosimo štetu ne samo sebi, nego i mnogim drugima. ... Krist je umro da bi se Božja moralna slika obnovila u ljudskom rodu, da bi muškarci i žene mogli biti dionici božanske naravi ako uteknu od tjelesnih želja ovoga svijeta. Nijednu sposobnost svojeg tijela ne smijemo koristiti da bismo sebe sebično zadovoljavali, jer sve naše snage pripadaju Njemu i trebaju biti upotrijebljene Njemu na slavu.

Ljudski stan, Božja građevina, treba biti pažljivo i budno čuvana. Zajedno s Davidom možemo uskliknuti: “Hvala ti što sam stvoren tako čudesno!” (Psalam 139,14) ...

Savršenstvo karaktera koje Bog zahtijeva znači pripremanje cijelog bića da bude hram u kojem će živjeti Sveti Duh. Bog zahtijeva službu cijelog bića. ... Tjelesni život treba pažljivo njegovati, oplemenjivati i razvijati, tako da se preko muškaraca i žena božanska narav otkrije u svemu svojem savršenstvu. ...

Je li Bogu milo kada vidi da su bilo koji organ ili bilo koja sposobnost koju je On dao čovjeku zanemareni, zloupotrijebljeni ili lišeni zdravlja i djelotvornosti koju bi mogli imati? Prema tome, njegujte dar vjere! Budite hrabri, svladajte svaku naviku koja kalja hram duše. Mi potpuno ovisimo o Bogu i naša vjera jača kada Mu vjerujemo iako ne možemo sagledati namjeru s kojom postupa prema nama ili posljedice Njegovog djelovanja. Vjera seže naprijed i stremlje prema Nebu, prema onome što će doći oslanjajući se na jedinu silu koja nam može pomoći da postanemo savršeni u Njemu. (*Review and Herald*, 6. studenoga 1900.)

4. lipnja 2022.

Dokaz kojemu se nevjernici ne mogu oduprijeti

“Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da budete sinovi svjetla!” (Ivan 12,36)

Dobro sređen kršćanski dom dokaz je kojemu se nevjernik ne može oduprijeti, jer ne može naći mjesta svojim beznačajnim prigovorima. A i djeca iz takvog doma pripremljena su da se suoče s mudrovanjima nevjernika. Ona su prihvatila Bibliju kao temelj svoje vjere i zato imaju čvrst oslonac koji ne može odnijeti nadolazeća plima nevjerništva. Krist je rekao: “Vi ste svjetlo svijetu!” On nam je povjerio talente na čuvanje. Što mi radimo s povjerenim darovima? Trudimo li se da naše svjetlo svijetli služeći se talentima na slavu Bogu i na blagoslov bližnjima? ...

Nama je potrebna božanska pomoć ako želimo da naše svjetlo svijetli. Isus je umro da bi nama pružio tu pomoć. On nam upućuje poziv: “Ili u moje nek’ dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!” (Izaija 27,5) Prionite uz ruku Beskrajne Sile, vidjet ćete da je drag vašoj duši i da će vam cijelo Nebo stajati na raspolaganju. “Ali ako u svjetlu živimo, kao što je on u svjetlu” (1. Ivanova 1,7), imat ćemo zajednicu sa svetim anđelima. Velikom svećeniku Jošui bilo je rečeno: “Ovako veli Jahve nad vojskama: Ako budeš mojim putovima hodio i mojih se pridržavao naredaba ... dat ću ti pristup među one koji ondje stoje.” (Zaharija 3,7) A tko su ti “koji ondje stoje”? To su Božji anđeli. Jošua je morao njegovati živo, stalno povjerenje u Boga svakoga dana i tek tada su anđeli mogli hoditi s njime i božanska snaga počivati na njemu u cjelokupnom njegovom radu.

I onda, prijatelji moji, kršćani, očevi i majke, možete li dopustiti da se vaše svjetlo ugasi? Ne, nikada ne. Možete li dopustiti da vaše srce iznemogne, da se vaše ruke umore? Ne, nikada ne. Jednog će se dana velika vrata nebeskog Grada otvoriti i vi ćete moći predstaviti sebe i svoju djecu pred prijestoljem govoreći: “Evo mene i djece koju si mi dao!” Kakva li će to nagrada biti za svu vašu vjernost kada budete vidjeli svoju djecu s krunom besmrtnog života na glavi u predivnom Božjem gradu! (*Signs of the Times*, 14. siječnja 1886.)

11. lipnja 2022.

Ne zanemarujmo obiteljsko bogoslužje

“Da ne polažu nade u nesigurno ... nego u Boga, koji nam sve obilno daje na uživanje.” (1. Timoteju 6,17)

Mi bismo bili puno sretniji i korisniji kada bi naš obiteljski život i društveni dodiri bili usmjeravani načelima kršćanske vjere, kad bismo prikazivali krotkost i jednostavnost Isusa Krista. ... Neka posjetitelji vide da se trudimo da sve oko nas učinimo sretnima svojom vedrinom, suosjećanjem i ljubavlju.

Dok svojim gostima nastojimo osigurati udobnost i sreću, nemojmo previdjeti svoje obveze prema Bogu. Vrijeme molitve ne smije se zanemariti ni zbog kojeg razloga. ... U rane večernje sate, kada se možete moliti bez žurbe i s razumijevanjem, iznesite svoje molbe i podignite svoj glas u sretnoj, zahvalnoj hvali. ... Vrijeme molitve donosi mir i počinak koji je potreban umornom duhu, jer je i samo ozračje kršćanskog doma ozračje mira i opuštenosti.

Svakim svojim činom kršćanin treba predstavljati svojeg Stvoritelja, truditi se da bogoslužje izgleda što privlačnije. ...

Devet desetina nevolja i stradanja zbog kojih se ljudi brinu ili su izmislili, ili su sami na sebe navukli svojim pogrešnim ponašanjem. Oni trebaju prestati govoriti o tim nevoljama, trebaju ih prestati napuhavati. Svaku brigu, svaku neugodnu misao kršćanin treba povjeriti Bogu. Ništa nije premalo za našeg sažaljivog Spasitelja da zapazi, ništa nije preveliko da nosi.

Ali iznad svega usmjerimo svoje misli i ljubav svojeg srca prema našem dragom Spasitelju koji je trpio zbog grešnog čovjeka i tako nam otvorio pristup u Nebo.

Ljubav prema Isusu ne može se sakriti, ona se vidi i osjeća. Ona širi veličanstvenu silu. Ona strašljive čini hrabrima, nemarne marljivima, neznalice mudrima. Ona čini da vezani jezik postane rječit, udahnuje u pospani intelekt novi život i novu snagu. Ona očajniku daje nadu i mračnome radost. Ljubav prema Kristu učinit će da onaj koji je njeguje prihvati odgovornost i brige radi Njega i da ih nosi u Njegovoj sili. (*Signs of the Times*, 17. prosinca 1885.)

18. lipnja 2022.

Obitelji trebaju odražavati Božju dobrotu

“Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.” (Psalam 103,13)

Unesite nebesko svjetlo u svoje razgovore. Izgovarajući riječi koje hrabre i raduju, pokazat ćete da svjetlo Kristove pravednosti blista u vašoj duši. Djeci su potrebne blage riječi. Bitno je za njihovu sreću da osjete vaše odobravanje. Nastojte se osloboditi oštine u izražavanju, njeđujte meke tonove. Postanite svjesni ljepote koja se krije u poukama iz Božje riječi i njeđujte je kao bitnu za sreću i uspjeh vašeg obiteljskog života. U sretnoj okolini djeca će razviti sklonost prema onome što je ugodno i vedro.

Istinska ljepota karaktera nije nešto što dolazi do izražaja samo u posebnim prilikama; ljupkost Krista koji boravi u duši pokazuje se u svim okolnostima. Onaj koji ovu ljupkost njeđuje kao stalnu pojavu u svojem životu, otkrivat će ljepotu karaktera i u teškim i u povoljnim okolnostima. Svuda oko nas su duše kojima je potrebno obraćenje. Kada Božji zakon bude upisan u srce, kada posvećen karakter posvjedoči da se to dogodilo, oni koji ne poznaju moć Kristove ljupkosti bit će navedeni da je požele i obratit će se. ...

Ovakva obitelj koja poznaje istinu za ovo vrijeme treba je objaviti drugima. Gospodnji narod treba se pripremiti za obavljanje posebnog djela. Djeca kao i odrasli članovi obitelji trebaju obaviti svoj dio posla u nošenju spasenja onima koji propadaju. Od svoje mladosti, Krist je sve s kojima se družio povezivao s onim što je nebesko. Tako i današnja mladež treba biti sila na dobro koja će privlačiti duše Bogu.

Roditelji trebaju potpunije shvatiti odgovornost i čast koju im je Bog povjerio učinivši ih svojim predstavnicima djetetu. Karakter koji se pokazuje u dodirima svakidašnjeg života protumačit će djetetu, ili na dobro ili na zlo, ove Božje riječi: “Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.” (Psalam 103,13) “Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti.” (Izaija 66,13) (*Signs of the Times*, 14. studenoga 1911.)

25. lipnja 2022.

Budite jedno kao što su Krist i Otac jedno

“I više ne ostajem u svijetu. A oni ostaju u svijetu, dok ja idem k tebi. Sveti Oče, čuvaj u svome imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao mi!” (Ivan 17,11)

Gdje možemo naći neporočnost, dobrotu i svetost, gdje se možemo osjećati sigurni? Gdje je tor u koji vukovi ne mogu prodrijeti? Reći ću vam ... Gospodin ima organizirano tijelo preko kojeg djeluje. Bit će među njima i više od desetak Juda, možda će biti i neki brzopleti Petar koji će se, kad naiđu nevolje, odreći svojega Gospodina, možda će biti i onih, sličnih Ivanu, kojeg je Isus ljubio, koji će u svojoj revnosti biti spremni uništiti ljudske živote tražeći da oganj padne s neba na one koji vrijeđaju Krista i istinu. Međutim, veliki Učitelj nam upućuje pouke kojima će popraviti zla koja vidi među nama. On to i danas čini u svojoj Crkvi. On ukazuje na opasnosti koje joj prijete. On joj upućuje laodicejsku poruku.

On joj pokazuje da je opasna svaka sebičnost, svaka oholost, svako samouzdanje, svako nevjerstvo i svaka predrasuda, sve što navodi na otpor istini i odvraća od pravog svjetla i da će oni koji od toga boluju, ako se ne pokaju, ostati u istoj tami u kojoj je ostao hebrejski narod. Neka zato sada svaka duša odgovori na Kristovu molitvu. Neka svaka duša ponavlja tu molitvu u mislima, u molitvama, u opomenama, da svi mogu biti jedno kao što su Krist i Otac jedno. Neka se svatko trudi da to postigne. Umjesto da svoje ratno oružje okrećemo jedan protiv drugoga, okrenimo ga protiv neprijatelja Boga i istine. Ponavljajmo Kristovu molitvu iz cijelog srca: “Sveti Oče, čuvaj u svome imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao mi! ... Ne molim te da ih digneš sa svijeta, već da ih očuvaš od Zloga.” (Ivan 17,11-15)

Vrata srca moraju se otvoriti Svetome Duhu jer nas On posvećuje, a istina je sredstvo. Mora se prihvatiti istina kakva je u Isusu. A ovo je jedino pravo posvećenje: “Tvoja je riječ istina!” (Ivan 17,17) ... Biblija nam prikazuje ideal Crkve. Njezini vjernici trebaju biti jedinstveni međusobno i sjedinjeni s Bogom. Kad su vjernici ujedinjeni oko Krista, živog Trsa, rezultat je da su jedno s Kristom... (*Manuscript 21, 1893.*)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com